

Pilgrimsvandring på toppen

To dages vandring i Skagen – med indlagt overraskelse

Mandag den 30. og tirsdag den 31. juli indbød præsteparret Anne Grete og Per Rasmussen til pilgrimsvandring i og omkring Skagen. Mandag gik turen fra Hulsig Kirke til Skagen. Om den vandring ved jeg, hvad jeg har fået fortalt af nogle, der var med: Det var en god tur. Om tirsdagens vandring rundt i Skagen og nærmeste opland kan jeg derimod fortælle ud af egen erfaring, at det var en dejlig oplevelse for os, der fulgte i Anne Grethes fodspor.

Dagen begyndte med morgenandagt i Skagen Kirke. Anne Grete slog tonen an ved bl.a. at fortælle om det store kricifiks eller livstræ, der hænger på kirkens væg. Og så gik det ud i solen og blæsten. Nu er Skagen jo i sig selv en oplevelse ligesom strandene, klitterne, skoven og alt det andet rundt om. Og i følgeskab med den vidende og fortælleglade præstekone, lærer, turistguide mm. fik mange ting nye vinkler både fra den lokale historie, Bibelens salmer og vor egen salmebog.

Uden at forklejne noget af det alt sammen var den største overraskelse dog den, der ventede, da vi ved madpakke-tid nåede til Højen ("Gammel Skagen"), hvor vi på lang afstand kunne se en kittelklædt skikkelse stå ved en havemur og spejde. Det var Niels Helledie, kunstneren, som med et smil bød velkommen og lodsede os ind gennem døren til en gårdhave fyldt med kunst.

Det første, vi så, var hans nyeste værk, et Kristus-billede, et krucifiks, et livstræ. Der fulgte nogle ord med. Niels fortæller gerne, han har noget på hjerte. Den store tunge tværbjælke skulle minde om livsfylde. Og de små tal, der var sat fast helt nede i bunden under livstræets grene, gav anledning til nogle overvejelser over, hvad der sker, når mennesker får numre, og reduceres til tal. Så er vi ingenting. Kristus er altså ham, der for et menneske gør forskellen mellem livsfylde og ingenting.

Samtalen fortsatte, mens pilgrimmene pakkede madpakker ud. Niels forsvandt og kom igen med et jernkors og en muslingeskal, en "Ib-skal" fra caminoen i Spanien. Det viste sig at være en gammel pilgrim, vi sad sammen med, og det gav anledning til udveksling af flere erfaringer og tanker. Sådan kunne vi være blevet ved hele eftermiddagen, men kunstneren var i arbejdstøj, så han havde vel sit at se til, og vi skulle videre mod havet, det voldsomme i vest.

Over solnedgangspladsen gik turen tilbage til Skagen kirke, hvor vi endte vandringen som vi begyndte den: med en bøn og et salmevers. Og så var der tilbage bare at sige tak til Anne Grete for en vel tilrettelagt og indholdsrig "meditativ vandring" og til hinanden for godt vandringsfællesskab. Nok en gang havde vi fået understreget, at pilgrimsvandring kan være meget forskellige, men det er altid umagen værd at gå et stykke vej med Birgittas bøn som bagage: "Herre vis mig din vej og gør mig villig til at gå den".

Peter Grarup (Læs mere og se flere billeder: www.pilgrim-nordjylland.dk)